

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 15 lipca 2021 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2021/0203(COD)

10745/21
ADD 4

ENER 322
ENV 510
TRANS 468
ECOFIN 730
RECH 349
CLIMA 188
IND 197
COMPET 551
CONSOM 163
IA 132
CODEC 1073

PISMO PRZEWODNIE

Od: Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)

Data otrzymania: 15 lipca 2021 r.

Do: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, sekretarz generalny Rady Unii Europejskiej

---

Nr dok. Kom.: SWD(2021) 624 final

Dotyczy: DOKUMENT ROBOCZY SŁUŻB KOMISJI - SPRAWOZDANIE ZE STRESZCZENIA OCENY SKUTKÓW - towarzyszący dokumentowi: Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie efektywności energetycznej (wersja przekształcona)

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument SWD(2021) 624 final.

Zał.: SWD(2021) 624 final

Bruksela, dnia 14.7.2021 r.
SWD(2021) 624 final

DOKUMENT ROBOCZY SŁUŻB KOMISJI
STRESZCZENIE SPRAWOZDANIA Z OCENY SKUTKÓW

Towarzyszący dokumentowi:

wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady
w sprawie efektywności energetycznej (wersja przekształcona)

{COM(2021) 558 final} - {SEC(2021) 558 final} - {SWD(2021) 623 final} -
{SWD(2021) 625 final} - {SWD(2021) 626 final} - {SWD(2021) 627 final}

A. Zasadność działań
Na czym polega problem i dlaczego jest to problem na szczeblu UE?
<p>Obecny cel UE w zakresie oszczędności energii wynosi co najmniej 32,5 % w 2030 r., co jest zgodne z redukcją emisji gazów cieplarnianych o 40 %. W planie w zakresie celów klimatycznych zaproponowano cel UE na 2030 r. obejmujący redukcję emisji gazów cieplarnianych netto o co najmniej 55 % w porównaniu z poziomami z 1990 r. w sposób optymalny pod względem kosztów. Aby Unia mogła osiągnąć ten cel, zużycie energii końcowej i pierwotnej w UE powinno zmniejszyć się odpowiednio o co najmniej 36–37 % oraz 39–41 % w porównaniu z przewidywanym zużyciem energii.</p> <p>Jako że spalanie paliw w celu uzyskania energii odpowiada za 75 % obecnej emisji gazów cieplarnianych w UE, ograniczenie zużycia energii, wraz z obniżeniem emisyjności podaży energii, ma zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia celu UE. W planie w zakresie celów klimatycznych przeanalizowano ogólne środki służące osiągnięciu redukcji emisji gazów cieplarnianych o 55 % w 2030 r. Obecnie starania UE na rzecz oszczędności energii są niewystarczające do osiągnięcia w sposób optymalny wyznaczonego na 2030 r. celu w zakresie ograniczenia emisji gazów cieplarnianych. Problem polega więc na tym, w jaki sposób można je zwiększyć. Ważne jest, aby UE pokazała, że możliwe i pożądane jest podjęcie działań na rzecz ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w ramach Europejskiego Zielonego Ładu w sposób najbardziej racjonalny pod względem kosztów.</p>
Co należy osiągnąć?
<p>Potrzeba zwiększenia oszczędności energii oznacza, że należy wzmocnić dyrektywę w sprawie efektywności energetycznej. Zapewni to, łącznie z innymi przepisami UE, dostateczną oszczędność energii umożliwiającą osiągnięcie celu klimatycznego UE na 2030 r. w sposób racjonalny pod względem kosztów. Oszczędności energii należy poczynić w sektorach, w których ma to największy sens z punktu widzenia kwestii gospodarczych, społecznych i związanych z ochroną środowiska. Należy zoptymalizować dodatkowe korzyści, np. wynikające z ograniczenia wpływu na środowisko, i unikać pogłębiania nierówności.</p>
Na czym polega wartość dodana podjęcia działań na poziomie UE (zasada pomocniczości)?
<p>W Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej wskazano jako jeden z celów polityki energetycznej UE propagowanie efektywności energetycznej i oszczędności energii. Podstawowe problemy powodujące niedostateczną oszczędność energii są takie same w całej UE. Działanie na szczeblu UE może stymulować i wspierać starania państw członkowskich oraz zapewniać bardziej skoordynowane i zharmonizowane podejście pozwalające uniknąć zakłóceń na jednolitym rynku. Działanie takie pomoże stworzyć większe rynki dla materiałów i produktów, które przyczyniają się do poprawy efektywności energetycznej. Doświadczenie pokazuje, że posiadanie wspólnych ram unijnych zmniejsza koszty, zwiększa korzyści z rynku wewnętrznego i umożliwia krajowym decydentom uczenie się od siebie nawzajem. Środki unijne skutecznie uzupełniają i pobudzają środki krajowe.</p>
B. Rozwiązania
Jakie są warianty działań służących osiągnięciu celów? Czy wskazano preferowany wariant? Jeżeli nie, dlaczego?
<p>Główny mechanizm służący do osiągnięcia celów polega na podniesieniu poziomu ambicji ogólnego celu UE w zakresie oszczędności energii i wzmocnieniu jego wiążącego skutku. Mechanizm ten można uzupełnić o konkretne wymogi prowadzące do oszczędności energii, na przykład rozszerzenie zakresu środków dotyczących zamówień publicznych i renowacji budynków, a także rozszerzenie obowiązków w zakresie oszczędności energii. Istnieje potrzeba wzmocnienia i udoskonalenia szeregu środków wspomagających i wspierających, aby stworzyć</p>

środowisko, w którym łatwiej jest propagować efektywność energetyczną i osiągnąć oszczędność energii. Należy ocenić poszczególne warianty, aby zapewnić ich spójność z innymi środkami proponowanymi w ramach pakietu „Gotowi na 55” („Fit for 55”).

Jakie są opinie poszczególnych zainteresowanych stron? Jak kształtuje się poparcie dla poszczególnych wariantów?

Zdecydowana większość zainteresowanych stron zgadza się, że polityka w zakresie efektywności energetycznej odgrywa podstawową rolę w realizacji ambitniejszych celów klimatycznych na 2030 r., umożliwiając jednocześnie zrównoważony wzrost, tak aby nikt nie pozostał w tyle. Występują pewne różnice opinii na temat tego, jakie środki są odpowiednie do osiągnięcia tych celów, lecz nie ma zasadniczych różnic w kwestii ostatecznych celów.

Niemal połowa zainteresowanych stron opowiada się za ambitniejszym celem UE, a ponad połowa popiera propozycję, aby cel ten był wiążący. Około połowa zainteresowanych stron popiera wiążące cele krajowe. Zdania na temat wskazanych wariantów są dosyć zróżnicowane. Ogólnie rzecz biorąc, społeczeństwo obywatelskie jest pewniejsze tego, jakie mogłyby być proponowane środki. W wielu przypadkach przedsiębiorcy wykazują stosunkowo wspierającą postawę. Organy publiczne wydają się natomiast bardziej ostrożne.

C. Skutki wdrożenia preferowanego wariantu

Jakie korzyści przyniesie wdrożenie preferowanego wariantu lub – jeśli go nie wskazano – głównych wariantów?

Preferowany wariant składa się z pakietu pozwalającego osiągnąć wysoki poziom oszczędności energii w skuteczny sposób przy jednoczesnym uniknięciu tych spośród rozważanych wariantów, które wiążą się z największymi obciążeniami.

Jakie są koszty wdrożenia preferowanego wariantu lub – jeśli go nie wskazano – głównych wariantów?

Główne koszty związane są z niezbędnymi inwestycjami umożliwiającymi zwiększenie efektywności energetycznej. Oczekuje się, że wsparcie finansowe z NextGenerationEU i z innych źródeł publicznych odegra kluczową rolę w podejmowaniu inwestycji w zakresie efektywności energetycznej. Rozważane są koszty kapitałowe związane z bardziej efektywnymi energetycznie urządzeniami i modernizacją budynków.

Jakie są skutki dla MŚP i konkurencyjności?

Nie oczekuje się znaczących skutków w odniesieniu do MŚP. W sektorze usług i w przemyśle istnieje duży zakres możliwości oszczędności energii w sposób racjonalny pod względem kosztów, który nie doprowadzi do ogólnego zwiększenia kosztów. Wprowadzenie tych oszczędności powinno zmniejszyć narażenie przedsiębiorców na wahania cen energii, a w połączeniu ze zmniejszonymi kosztami prowadzenia działalności powinno zwiększyć ich konkurencyjność.

Czy przewiduje się znaczące skutki dla budżetów i administracji krajowych?

Z preferowanym wariantem związane są koszty wdrożenia ponoszone przez administrację publiczną, nawet gdy opierają się one na środkach już istniejących. Oczekuje się jednak, że te dodatkowe koszty będą małe w porównaniu ze znaczącymi oszczędnościami kosztów, które osiągnie się dzięki inwestycjom dotyczącym oszczędności energii. Pieniądze niewydane na energię zostaną wykorzystane do innych celów, co doprowadzi do wzrostu zatrudnienia i podniesienia poziomu aktywności gospodarczej.

Koszty te mogą być różne, w zależności od tego w jaki sposób państwa członkowskie postanowią wdrożyć wymogi. Wspólne działanie dotyczące dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej (EED Concerted Action) zapewnia forum, na którym państwa członkowskie mogą dzielić się najlepszymi praktykami i identyfikować skuteczne sposoby osiągnięcia pożądanego celu. Komisja gotowa jest udzielać państwom członkowskim dalszego wsparcia w zakresie

pomocy technicznej.

Czy wystąpią inne znaczące skutki?

Ograniczenie zużycia energii przyniesie znaczące korzyści dla środowiska, wynikające w szczególności ze zmniejszonego zanieczyszczenia powietrza. Pociągnie również za sobą inne korzyści dla środowiska, takie jak redukcję emisji do wód z elektrowni oraz ograniczenie szkód w środowisku ze względu na mniejsze zapotrzebowanie na infrastrukturę i mniejsze wydobycie zasobów. Redukuje ono zużycie zasobów i wnosi pozytywny wkład w gospodarkę o obiegu zamkniętym.

Zmniejszone zapotrzebowanie na energię zmniejszy również zależność UE od importu energii oraz od zmiennej sytuacji geopolitycznej, a tym samym pomoże zabezpieczyć gospodarkę przed wstrząsami zewnętrznymi związanymi z cenami energii.

Dzięki dobrze zaprojektowanym środkom ograniczenie zużycia energii przyniesie również ważne korzyści społeczne. Na przykład skutkami poprawy parametrów energetycznych lokali mieszkalnych będą lepsze warunki mieszkaniowe i lepsze zdrowie, a także mniejsze wydatki na energię. Środki dotyczące oszczędności energii prowadzą do zwiększenia liczby miejsc pracy.

Proporcjonalność?

Zasada proporcjonalności jest w pełni przestrzegana. Proponowane środki stanowią minimum niezbędne do osiągnięcia celów, które są kluczowe, aby osiągnąć ambitne cele klimatyczne UE na 2030 r.

D. Działania następcze

Kiedy nastąpi przegląd przyjętej polityki?

Komisja zamierza co 5 lat przeprowadzać przegląd wdrażania przepisów, aby ocenić stopień osiągnięcia celów polityki.